

Wrocław, 16. 03. 2018 r.

**Pani
Anna Szafran**
Przewodnicząca
Dolnośląskiej Okręgowej Rady
Pielęgniarek i Położnych
we Wrocławiu

Szanowne Pani Prezowniczko,

w nawiązaniu do korespondencji oraz rozmów dotyczących propozycji zatrzymania i pozyskiwania kadry pielęgniarskiej w naszym regionie, uprzejmie informuję, że oprócz wspólnych rozmów z Panią oraz Dyrektorem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu, Panią Anną Józefiak – Materną, w czasie których była omawiana propozycja współpracy z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w tym zakresie, przeprowadziłem rozmowy z Wiceprezesem Towarzystwa Budownictwa Społecznego, Wrocław Sp. z o. o. Panem Witoldem Turzańskim.

W ich wyniku ustalono, że jest możliwość pozyskania kilku mieszkań zarówno w ramach już istniejących, jak również po realizacji rozpoczętych budów mieszkań TBS.

Koszt kaucji mieszkania opiewa na kwotę 50 - 70 tys. w zależności od powierzchni mieszkania. Środki mógłby pokryć Dyrektor podmiotu, w którym występuje niedobór pielęgniarek czy położnych. Opłata bieżącego czynszu i mediów byłaby w gestii korzystających z tej formy wsparcia przy zatrudnieniu w Szpitalu Samorządu Województwa.

Do realizacji niniejszego, niezbędne będzie podpisanie stosownych trójstronnych umów ze stronami, tj. dyrektorzy podmiotów leczniczych, w których może wystąpić brak pielęgniarek, Towarzystwo Budownictwa Społecznego oraz zatrudniana osoba. Należy też wziąć pod uwagę współpracę z Uniwersytetem Medycznym, Wydziałem Nauk o Zdrowiu, kształcącym przyszłe pielęgniarki i położne. Współpracę powinny rozpocząć zainteresowane Szpitale.

Uprzejmie informuję, że na najbliższym spotkaniu z dyrektorami szpitali samorządu Województwa, przekażę powyższą propozycję do wykorzystania.

W proponowanych rozwiązaniach należy wziąć pod uwagę fakt, iż nasze rozmowy toczą się wokół problemu braku pielęgniarek w Szpitalach wrocławskich Samorządu Województwa Dolnośląskiego. Omawiany problem obejmuje też podmioty lecznicze Ministerstw: Zdrowia, Obrony Narodowej, Sprawiedliwości i Administracji oraz Szpitale Powiatowe. Ten sam problem dotyczy lekarzy specjalistów.

Regionalne rozwiązania, podjęte przykładowo w Szczecinie, gdzie miasto przeznaczyło kilka mieszkań dla młodych lekarzy i pielęgniarek podpisując umowę z dyrekcją trzech szpitali na mieszkania z puli TBS, gdzie Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny nr 2 PUM w Szczecinie otrzymał dwa mieszkania, tak naprawdę nie są rozwiązaniem problemu.

Podkreślić należy, że największym problemem jest wysokość proponowanych wynagrodzeń, które w znacznym stopniu odbiegają od średnich w zachodniej Europie i niestety dopóki w kraju wysokość wynagrodzeń nie będzie zbliżona do zachodnio-europejskich, zawsze będziemy mieli do czynienia z emigracją. Nie pomoże także zwiększana liczba miejsc na stosownych kierunkach. Po prostu, jak będzie więcej absolwentów to więcej wyemigruje.

Odnosnie zabezpieczenia świadczeń opiekuńczo – pielęgnacyjnych realizowanych przez pielęgniarki, realnym rozwiązaniem jest zwiększenie liczby opiekunów medycznych w oddziałach szpitalnych. Będą oni mogli realizować świadczenia stricte opiekuńcze zgodnie z przygotowaniem zawodowym i w znacznym stopniu odciążając pielęgniarki. Zresztą w wielu szpitalach takie rozwiązania są już przyjęte.

Reasumując, tak jak Pani wspomniała w jednym z pism; zatrzymanie procesu emigracji kadry medycznej winno stać się priorytetem politycznym.

Tylko zmiany systemowe mogą wpłynąć na poprawę sytuacji o której mowa.

2 powracanie

Dyrektor
Departamentu Zdrowia
Jarosław Maroszek